

Alg 1267

Wniosek.

Wysoki Sejmie!

Ustawa o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. l. 220. w zastosowaniu do przemysłu surowca ropnego powoduje niesłychane pokrzywdzenie tegoż przemysłu, a to zarówno przy podatku zarobkowym jak i osobisto-dochodowym oraz rentowym.

Pokrzywdzenie to ma przy podatku zarobkowym istotną swą przyczynę w okoliczności, iż ustalona w §. 36. tejże ustawy podstawa wymiaru wedle t. zw. okresów miarodajnych i to zarówno przy istniejących już, jakoteż nowo założonych przedsiębiorstwach nie da się pogodzić z zasadniczym charakterem produkcji surowca ropnego.

W szczególności wydatność pewnego okresu lub brak produktu w tymże czasie nie może — jak powszechnie wiadomo — ani w najmniejszej mierze służyć za podstawę do wniosków o przyszłej produkcji danej kopalni. Obliczenia dokonane na chwiejnej tej podstawie odbiegają bez wyjątku od rzeczywistych cyfr produkcji, wskutek czego podatek, opłacony przez przedsiębiorstwo, przedstawia się jako dowolnie ustalony ciężar. Szczególnie dotkliwie daje się odczuć przy nieskontyngentowanym jeszcze podatku od nowo powstałych przedsiębiorstw, przy których wymiar zawisł w zwiększonej jeszcze mierze od przypadku. O wysokości wymierzonego podatku decyduje tu bowiem nie tylko produkcya kopalni w miarodajnym okresie, lecz także wcześniejsza lub późniejsza pora wymiaru, tak iż krótkie opóźnienie wymiaru powoduje częstokroć uderzające różnice.

Ze względu na niestałość produkcji i wynikającą stąd chwiejność pod względem opłacanych przez kopalnię podatków, przedstawia zaliczanie kopalń

surowca ropnego do wspólnych z przedsiębiorstwami innego rodzaju towarzystw podatkowych liczne niekorzyści i to zarówno dla tychże ostatnich przedsiębiorstw, jak dla naftowego przemysłu. W wypadkach zagwoźdżenia lub zastanowienia poszczególnych kopalń zmuszeni są członkowie towarzystwa podatkowego pokryć w drodze repartycji lukę w kontyngencji, wywołaną przez ubytek podatku z tejże kopalni. Gdy tego rodzaju wypadki są w przemyśle surowca ropnego raczej normą, aniżeli wyjątkiem, wskazane jest wyłączenie kopalni nafty z ogólnego kontyngentu powszechnego podatku zarobkowego i ustanowienie osobnego subkontyngentu w stosunku do wysokości produkcji.

Wadliwość wymiaru podatku osobisto-dochodowego i rentowego w odniesieniu do przemysłu naftowego polega na szkodliwym zastosowaniu §. 156. powołanej ustawy, po myśli którego to przepisu obliczenie podatku opierać się ma na rzeczywistej wysokości dochodów w roku ubiegłym względnie na trzyletnim lub w pewnych wypadkach jednorocznem przecięciu tychże dochodów. Przy niestałości i nieobliczalności produkcji surowca ropnego powyższy sposób wymiaru nie nadaje się do zastosowania w omawianym przemyśle, gdyż żadne przypuszczenia w tym względzie sztucznie skonstruowane — a tem mniej na podstawie osiągniętej już poprzód w jakimkolwiek czasie produkcji — nie mogą z natury rzeczy dać obrazu przyszłej produktywności kopalni. Miarodajną podstawę wymiaru omawianego podatku mogą stanowić wyłącznie i jedynie rzeczywiście uzyskane w roku ubiegłym dochody i one to przy wymiarze podatku tego wchodzić winny wyłącznie w rachubę.

Odnosnie do wymiaru podatku rentowego opłacanego przez właścicieli t. zw. udziałów „brutto“ tj. udziałów kopalnianych wolnych od wszelkich kosztów produkcji, domaga się przemysł naftowy ponadto słusznie potrącania od przeciętnej ceny targowej za ściągniętą z udziałów tych produkcji:

- a) kosztów tłoczenia i magazynowania oraz manka ropy,
- b) odpowiedniej kwoty na amortyzację kosztów nabycia udziału.

Gdy naprowadzone powyżej okoliczności uzasadniają potrzebę takiej zmiany ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. l. 220, któraby uwzględniła szczególne warunki i potrzeby przemysłu surowca ropnego, wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, by w drodze ustawodawczej:

1) wyłączył kopalnie nafty od ogólnego kontyngentu powszechnego podatku zarobkowego, ustanowił dla nich osobny subkontyngent w stosunku do wysokości produkcji oraz powołał do życia osobną komisję wymiarową dla przemysłu surowca ropnego z odpowiedniem w niej zastępstwem producentów:

2) wprowadził taki sposób wymiaru podatku zarobkowego, by podatek ten wymierzany był z góry i płatny w dotychczasowych ratach, by wszelako z końcem każdego roku przeprowadzana była uproszczona reasumcya wymiarów przy współudziale wymienionej pod 1) komisji na podstawie faktycznej produkcji, a reasumcya ta za rok ubiegły była zarazem prowizorycznym wymiarem na rok następny;

3) zniósł obliczanie dochodów na podstawie przecięcia;

4) przy podatku rentowym od udziałów brutto spowodował przy obliczaniu dochodów potrącanie kosztów tłoczenia, magazynowania, manka oraz odpowiednich kwot na amortyzację;

5) spowodował odpisywanie podatku rentowego w następnym miesiącu po ustaniu dochodu temu podatkowi podlegającego.

Wnioskodawca:

Długosz w. r.

*Wasung, Lwackowski, Jedynak, Zamojski, Stapiński, Gorajski, Witos, Bandrowski,
Bernadzikowski, Plak, Krężel, Cieluch, Cipser, Styła, Stefczyk.*

